

VARGA LAJOS:

SALGÓTARJÁN

Gyakran jártunk ide továbbképzési tanfolyamokra néha megyei szintű
ünneplésekre

és mindig valami

nyomasztó

ipari determináltság

valami

salakok közé szorított

levegő nélküli

hangulattalanság

kerített

hatalmába

Mintha egy rozsdaszínű

nyirkos

csatorna lett volna az egész város

amelynek házai úgy másztak partra

nedvesen

és korhadtan

hogy ebben a szitáló koromban

feketére támogassák

és szárítsák

egymást

Mintha a hegyekről jöttek volna a gyárak

s szorongatásukból minden ebbe a szűk

szurdokba

menekült volna valamikor

s a gyárak nem engedtek

mint vérző

okádó

szörnyetegek

Pikkelyes nyakukkal

Mintha egy új Budán

vagy egy nógrádi Rózsadombon

járna az ember

De hiányzik

a házak és villák exkluzív patinája

az elérhetetlen rétegződés

homályos verendája

a valutáris értékeket elnyelő kapualjak

és még sok minden

amit szeretnék remélni

valamikor sehol sem fog hiányozni

az EMBERNEK

Ahogy beszéltek barokkról és gótikáról erről a stílusról is beszélni fognak

Stílusról: amely a szennyek nyűgétől megtisztította az embert

amely a gyárak nyomásából a gyárak urává emelte

az embert

Stílusról: amely a szennyek nyűgétől megtisztította az embert

amely betonból súlytalanná tette az embert

Stílusról: amely a kényszerűségek elkerülhetetlenségéből

a szabad döntések falaira emelte az alkotót

